

PREEK
Witte Donderdag

14 april 2022 – 19.30 uur
Maaltijd van de Heer

Voorganger: Bert de Wit

Lezing uit het Oude Testament: Jeremia 31:31-34

Lezing uit het Nieuwe Testament: Johannes 13:1-15

Gemeente van onze Heer, Jezus Christus – hier in de kerk en thuis,

Het is vandaag de laatste Witte Donderdag waarop ik als wijkpredikant voorga in Carnisse Haven. En dit wordt ook de laatste keer dat ik als wijkpredikant met jullie de maaltijd van de Heer mag vieren.

Dat klinkt dramatischer dan het is, want in juli mag ik hier al weer voorgaan in een avondmaalsviering. Maar dan ben ik hier geen wijkpredikant meer.

Als wijkpredikant doe ik alles voor het laatst. Zo ben ik al een paar weken bezig met afscheid nemen.

Vorige week donderdag had ik de laatste bijeenkomst van de kring Kijk op geloof. De gesprekskring voor jongeren vanaf 18 jaar. Ik vond dat een bijzondere avond. Want die jongeren besteedden echt aandacht aan het afscheid nemen. Ze vroegen me: 'Wat zou u ons nog willen meegeven?'

Dat is een goede vraag – al is die niet gemakkelijk te beantwoorden. Het is goed om over die vraag na te denken bij een afscheid. Wat zou je die ander nog willen meegeven?

Wij hebben het meestal over afscheid 'nemen'. De meeste mensen zien daar tegenop – ik ook. Maar Henri Nouwen zei: 'Je kunt ook afscheid géven'. Dat doe je door de ander iets van jezelf mee te geven. Iets wat voor jou heel belangrijk is. En wat heel belangrijk is in jouw relatie tot die ander.

Ik ga hier niet herhalen wat ik tegen de jongeren heb gezegd. Eerlijk gezegd kan ik me dat ook niet meer herinneren. Als je iets meegeeft ben je het kwijt, kennelijk. Maar dat gesprek met de jongeren heeft mij wel de ogen geopend voor wat Jezus op de laatste avond van zijn leven heeft gedaan. Toen hij met zijn gesprekskring aan tafel ging.

Zijn leerlingen hadden hem er niet om gevraagd, maar hij wilde hen nog één keer vertellen, of laten zien, wat hij hen wilde meegeven. Jezus gaf op die laatste avond afscheid.

Johannes vertelt iets anders dan Matteüs, Marcus en Lucas. Die andere evangelisten vertellen dat Jezus het brood brak en de wijn rond deelde. Ook dat kun je zien als afscheid géven. Maar Johannes vertelt iets anders wat Jezus heeft gedaan.

Hij vat het eerst samen in één zin: 'Jezus had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan'. Vervolgens vertelt Johannes dat Jezus zijn kleding aflegde en de voeten van zijn leerlingen waste. Hij ging op zijn knieën voor zijn eigen leerlingen. Hij deed het werk van een slaaf. Niet omdat hij daartoe verplicht was – hij was de meester en zij de leerlingen. Ook niet om zijn leerlingen een lesje te leren. Vaak wordt dat zo verteld, dat zijn leerlingen ruzie maakten over wie dat slavenwerk zou moeten doen. Maar Johannes heeft het daar niet over. Wat Jezus deed, was niet een reactie op het gedrag van zijn leerlingen. Hij deed het uit zichzelf. Volgens Johannes wilde Jezus zijn leerlingen nog één keer het goede voorbeeld geven.

Dit teken wilde hij ze als afscheid meegeven, een voorbeeld om na te volgen: Hij nam een waskom en ging op zijn knieën, om de voeten van zijn leerlingen te wassen. En hij zei: 'Als

ik, jullie Heer en jullie meester, jullie voeten gewassen heb, moeten jullie ook elkaars voeten wassen'.

'Wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen voor elkaar'.

'Zoals ik jullie liefheb, moeten jullie ook elkaar liefhebben.'

En 'als jullie dat doen, blijven wij met elkaar in liefde verbonden - ook als ik niet meer bij jullie ben'.

Wij hebben niet de gewoonte om op Witte Donderdag elkaar de voeten te wassen. Daar zou op zich niets tegen zijn – de paus doet het ook. Ik vraag me alleen af, of je het per se op Witte Donderdag zou moeten doen. Het zou even goed op andere dagen kunnen, denk ik. Het vieren van de maaltijd hoort wél bij deze dag. Want het teken van brood en wijn gaf Jezus, om zijn lijden en sterven te duiden. Hij liet daarmee zien, dat hij zou sterven om zijn leerlingen het léven te geven. Dat wilde hij hen meegeven, op die laatste avond van zijn leven.

De vraag is nu wat wij hier doen op deze avond. Wij hebben de gewoonte om op Witte Donderdag de maaltijd van de Heer te vieren. En dan denken we aan die laatste avond. Wat ik vorige week donderdagavond heb geleerd van de jongeren is, hoe belangrijk het is dat iemand die vraag stelt: 'Wat zou u ons nog willen meegeven?'

Jezus heeft die vraag beantwoord nog voordat iemand er om vroeg. Hij heeft afscheid gegéven, zonder dat iemand het doorhad.

Straks staan of zitten wij om de tafel, met een stukje brood in handen en een bekertje wijn of druivensap. Wie van ons heeft daar om gevraagd?

Toch staan wij daar met het antwoord in handen: zo nederig en kwetsbaar wil Hij ons nabij zijn, vandaag en alle dagen van ons leven.

Amen.